

stand for mange haarde Angreb og komme til at høre paa bitre Klager. Det er vistnok et stort Spørgsmaal, om det private Initiativ tør indlade sig paa at optage denne Kamp med alle de Skrivelser og Mistæneliggørelser i den illoyale Del af Pressen, som plejer at følge med. Det er ikke saa meget Frygten for de personlige Ubehageligheder, der tænkes paa, som den Omstændighed, at det kan ventes, at det private Initiativ her kommer til at staa med for ringe Autoritet overfor Forældrene. Det er ikke usandsynligt, at det bliver nødvendigt, at Statens og dens Organers bredere Ryg her maa til for i Længden at kunne føre Opgaven igennem.

Men ogsaa et andet Spørgsmaal rejser sig her.

Ventes det, at de private Foreninger væsentligst skulle bære den pekuniære Byrde ved Anbringelsen? Vi tro i denne Henseende at turde sige, at dette ville Foreningerne i ethvert Tilfælde endnu ikke fuldt kunne. F. Eks. i Byer som Aarhus og Odense vil, selv naar kristelig Forening og den stedlige Afdeling af de danske Plejehjemsforeninger staa sammen, dette neppe kunne ske. Snarere vil det maaske kunne paaregnes i København, hvor det private Initiativ jo har udfoldet sig ret stærkt. Muligt ogsaa i Amter, hvor der kun er Smaakøbstæder. Vi tro derfor, at der her i ikke ubetydelig Grad vil blive Brug for Reglen i § 45.

Derimod er det vist sandsynligt, at det private Initiativ gennem sine forskellige Afdelinger kan stille det fornødne Antal Plejehjem til Raadighed for Værgeraad og Overværgeraad. Men der maa vises Maadehold i Anbringelsen, saa at Plejehjemmene holdes fri for de vanskeligste Børn, og der maa i ret vidt Omfang gøres Brug af de ovenfor omtalte midlertidige Optagelses- og Iagttagelseshjem.

Ud over disse mere principielle Spørgsmaal skulle vi kun tillade os at fremkomme med et Par Bemærkninger til enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, idet vi maaske tør tilføje, at det vist vil forstaaes, at vi have ment i det hele ikke at burde indlade os paa Udtalelser om redaktionelle Spørgsmaal. Vi oplyse derhos, at vi have givet vore forskellige Afdelinger og Hjælpere Lejlighed til at gøre sig bekendte med Lovforslaget, og at flere af Udtalelserne skyldes Bemærkninger, der ad den Vej ere fremkomne. En Del af de Udtalelser, som paa den Maade ere komne os i Hænde, have vi dog ment ikke at burde gengive, fordi de efter vort Skøn enten ere uden videre Betydning for Sagen eller ogsaa hvile paa Fejlsyn paa Forholdene. Skulde Udvalget imidlertid ønske disse Bemærkninger i deres Helhed, ere de naturligvis til Tjeneste. Endnu er der dog ikke indløbet Svar fra alle Afdelinger. Fælles for alle de Svar, vi have modtaget, er Glæde og Tak, fordi Lovforslaget er fremsat, dog undtagen den tidligere Formand i Overbestyrelsen for de danske Plejehjemsforeninger, Sognepræst Kaae i Kværndrup, der indtager et Særstandpunkt, som han vist alt til Dels har fremført for Udvalgets Formand og vel nok senere nærmere vil begrunde.

ad § 2. Idet henvises til, hvad foran er bemærket om „day industrial schools“ og midlertidige Optagelses- og Iagttagelseshjem, henledes Opmærksomheden paa, at det vistnok vilde være hensigtsmæssigt her at bestemme, at ogsaa vagabonderende og tyvagtige Børn kunne underkastes et saadant Ophold af indtil 6 Maaneder i en af disse Institutioner, hvilken Bestemmelse Reglen i § 13 formentlig ikke overflødiggør.

ad § 3. Der er udtalt den Betænkelighed, at Værgeraadet i den Størrelse, som § 3 giver det, skal blive et noget uhandleligt Apparat. Derhos er der spurgt, om der ikke, f. Eks. ved at det i Lov af 1. Marts 1895 etablerede kommunale Plejebørnstilsyn fik Sæde i Værgeraadet eller ad anden passende Vej, kunde sikres en Samvirken med dette Tilsyn.

Endelig er den Bemærkning fremsat af flere, at ihvorvel en Jurists Tilstedeværelse i Værgeraadet er nødvendig af Hensyn til de mange juridiske Spørgsmaal, der her skulle afgøres, er det maaske dog hverken nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at Politimesteren altid skal være Formand. Der sigtes dels til store Byer, hvor Politimesteren i Forvejen er stærkt overbebyrdet med Arbejde, dels til, at der kunde tænkes Steder, hvor en anden Jurist havde vist særlig Interesse og Forståelse af de herhen hørende Forhold.

ad § 7. Der er henpeget paa, at Dagpengene her kun ere 6 Kr., men f. Eks. for Rigsdagsmænd og Medlemmer af det kirkelige Udvalg 10 Kr.